

USTAWA

z dnia 11 kwietnia 1990 r.

o uchyleniu ustawy o kontroli publikacji i widowisk, zniesieniu organów tej kontroli oraz o zmianie ustawy — Prawo prasowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z 1988 r. Nr 41, poz. 324 i z 1989 r. Nr 34, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Prasa, zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, korzysta z wolności wypowiedzi i urzeczywistnia prawo obywateli do ich rzetelnego informowania, jawności życia publicznego oraz kontroli i krytyki społecznej.”;

2) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prasa jest zobowiązana do prawdziwego przedstawiania omawianych zjawisk.”;

3) w art. 9 w pkt 3 wyrazy „komisji arbitrażowych” skreśla się;

4) w art. 12 w ust. 1 w pkt 2 wyrazy „kierując się dobrem społecznym” skreśla się;

5) w art. 14 w ust. 6 wyrazy „wymaga tego obrona społecznie uzasadnionego interesu lub” skreśla się;

6) w art. 17 ust. 2—6 otrzymują brzmienie:

„2. Rada Prasowa działa przy Prezesie Rady Ministrów. Członków Rady powołuje Prezes Rady Ministrów na okres 3 lat.

3. Rada Prasowa wybiera ze swego grona przewodniczącego, jego zastępcę oraz sekretarza Rady.

4. Rada Prasowa ma charakter opiniodawczy i wnioskujący w sprawach dotyczących prasy i jej roli w życiu społeczno-politycznym kraju.

5. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa tryb powoływania i działania Rady Prasowej oraz nadaje jej statut.

6. W składzie Rady Prasowej powinny być reprezentowane stowarzyszenia i związki dziennikarskie lub zrzeszające dziennikarzy.”;

7) art. 18 skreśla się;

8) art. 20—22 otrzymują brzmienie:

„Art. 20. 1. Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie wojewódzkim właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej „organem rejestracyjnym”. Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

2. Wniosek o rejestrację, o której mowa w ust. 1, powinien zawierać:

1) tytuł dziennika lub czasopisma oraz siedzibę i dokładny adres redakcji,

2) dane osobowe redaktora naczelnego,

3) określenie wydawcy, jego siedzibę i dokładny adres,

- 4) częstotliwość ukazywania się dziennika lub czasopisma.
3. Postanowienia zarządzające wpis do rejestru sąd uzasadnia tylko na wniosek.
4. Wydawanie dziennika lub czasopisma można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie rozstrzygnął wniosku o rejestrację w ciągu 30 dni od jego zgłoszenia.
5. O zmianie danych, o których mowa w ust. 2, należy zawiadomić niezwłocznie organ rejestracyjny.
- Art. 21. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji, jeżeli wniosek nie zawiera danych, o których mowa w art. 20 ust. 2, lub jej udzielenie stanowiłoby naruszenie prawa do ochrony nazwy istniejącego już tytułu prasowego.
- Art. 22. Organ rejestracyjny może zawiesić wydawanie dziennika lub czasopisma na czas określony, nie dłuższy niż rok, jeżeli w ciągu roku co najmniej trzykrotnie w tym dzienniku lub czasopiśmie zostało popełnione przestępstwo.”;
- 9) w art. 23 oznaczenie „pkt 1” oraz pkt 2 skreśla się;
- 10) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:
„Art. 23a. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób prowadzenia rejestru dzienników i czasopism.”;
- 11) w art. 25 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. W wypadku gdy redaktor naczelny uzyskuje immunitet procesowy, obowiązany jest wskazać redaktora, który ponosi odpowiedzialność określoną w art. 49a.”;
- 12) art. 26 skreśla się;
- 13) w art. 27 w ust. 1 pkt 5 skreśla się;
- 14) art. 28—30 skreśla się;
- 15) w art. 33 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) zawierają treść karalną lub naruszają dobra osobiste osób trzecich”;
- 16) po art. 37 dodaje się art. 37a i 37b w brzmieniu:
„Art. 37a. W razie skazania za przestępstwo popełnione przez opublikowanie materiału prasowego, sąd może orzec jako karę dodatkową przepadek materiału prasowego.
Art. 37b. Sąd przekazuje właściwemu organowi rejestracyjnemu zawiadomienie o wyroku skazującym za przestępstwa, o których mowa w niniejszym rozdziale, niezwłocznie po uprawomocnieniu.”;
- 17) art. 45 otrzymuje brzmienie:
„Art. 45. Kto wydaje dziennik lub czasopismo bez rejestracji albo zawieszono
— podlega karze grzywny.”;
- 18) dodaje się art. 48 w brzmieniu:
„Art. 48. Kto rozpowszechnia materiał prasowy objęty przypadkiem lub prasę zabezpieczoną jako dowód rzeczowy
— podlega karze pozbawienia wolności do 6 miesięcy lub karze grzywny.”;
- 19) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:
„Art. 49a. Redaktor, który nieumyślnie dopuścił do opublikowania materiału prasowego zawierającego znamiona przestępstwa, o którym mowa w art. 37a
— podlega karze grzywny.”;
- 20) art. 51 skreśla się;
- 21) w art. 53:
a) w ust. 1 i 2 wyrazy „w art. 45—49” zastępuje się wyrazami „w art. 45—49a”;
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W sprawach o przestępstwa popełnione przez opublikowanie materiału prasowego lub przestępstwa określone w niniejszej ustawie właściwość miejscową sądu ustala się według siedziby redakcji, a następnie wydawnictwa, a gdy ta siedziba nie jest znana lub znajduje się za granicą — według miejsca ujawnienia lub rozpowszechnienia materiału prasowego. Jeżeli w tej samej sprawie wszczęto postępowanie w kilku sądach, właściwy jest ten sąd, w którym najpierw wszczęto postępowanie.”;
- 22) po art. 54 dodaje się art. 54a i 54b w brzmieniu:
„Art. 54a. W razie niewinnienia lub umorzenia postępowania z powodu braku w czynie popełnionym znamion czynu zabronionego, przysługuje od Skarbu Państwa odszkodowanie w wysokości rzeczywiście poniesionych strat.
Art. 54b. Przepisy o odpowiedzialności prawnej i postępowaniu w sprawach prasowych stosuje się odpowiednio do naruszeń prawa związanych z przekazywaniem myśli ludzkiej za pomocą innych niż prasa środków przeznaczonych do rozpowszechniania, niezależnie od techniki przekazu, w szczególności publikacji nieperiodycznych oraz innych wytworów druku, wizji i fonii.”
- Art. 2. 1.** Znosi się Główny Urząd Kontroli Publikacji i Widowisk oraz okręgowe urzędy kontroli publikacji i widowisk.

2. Postępowania w sprawach przed organami, o których mowa w ust. 1, umarza się. Postępowania ze skarg w sprawach z zakresu kontroli publikacji i widowisk, toczące się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, podlegają umorzeniu.

3. Rejestr dzienników i czasopism, prowadzony dotychczas w Głównym Urzędzie Kontroli Publikacji i Widowisk, zostanie przekazany w ciągu 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym sądom wojewódzkim.

4. Dzienniki i czasopisma zarejestrowane do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy uważa się za zarejestrowane w rozumieniu jej przepisów.

5. Postępowania w sprawach rejestracji dzienników lub czasopism, toczące się w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w Głównym Urzędzie Kontroli Publikacji i Widowisk, oraz postępowania ze skarg w tych sprawach, toczące się przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, będą prowadzić właściwe sądy.

Art. 3. Traci moc ustawa z dnia 31 lipca 1981 r. o kontroli publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 20, poz. 99, z 1983 r. Nr 44, poz. 204, z 1984 r. Nr 5, poz. 24, z 1987 r. Nr 37, poz. 209 oraz z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i 186).

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*